

долюбивъ, а дѣхомъ фѣлософъ (смысленъ],
за да бы могалъ да свършишъ съсз тѣло-
то подобавающій-те, а съсз дѣша-та да бы
могалъ да провидишъ полезны-те.

78. Секій пзтъ, кога бы искалъ да
кажешъ нещо, премысли се най пре добро;
защо-то у много вещи тиче азыкъ-о предъ
ума ¹].

79. Вѣрвай, защо ни една ни е
постоянна отъ челоуѣчески-те вещи: защо-
то съсз такавъ образъ нити въ щастіе-то
ще бѣдешъ безмѣрно радостенъ, нити пакъ
въ нещастіе-то весьма скорбенъ.

80. Две времена опредѣли да гово-
ришъ, сирѣчь или за онѣа вещи, кои-то
совершенно знашъ, или за онѣа, за кои-
то е нѣждно да говоришъ: защо-то само

¹) То естъ много говорятъ на предъ, до като
ни са промыслили добре. Но нетреба нити
най малка-та рѣчь да изговори челоуѣкъ,
докато не потопи понапредъ азыка во ума
по Зѣнонъ.